

Härför krävs emellertid först och sist kunskap om behoven. Så länge vi inte känner dessa kan inte botemedlen utväljas.

Man kan tänka sig en forskningsinstitution utan anknytning till undervisning men med förankring i den statliga administrationen. Forskningen kan också förläggas till en social högskola, där forskarna, efter mönster från övrig akademisk verksamhet, även svarar för den högre utbildningen. Ett fristående forskningsinstitut, eller forskningsråd, av den typ som finns i Danmark är också ett alternativ.

I vårt land bör den sociala forskningens problem inte lösas utan hänsynstagande till socialinstitutens organisation och verksamhet. En bättre samordning mellan socionomutbildningen och utbildningen vid universitetet och högskolorna är därför önskvärd.

Med hänvisning till vad som ovan anförts föreslår vi,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer om skyndsamt utredning och förslag beträffande formerna för en intensifierad och planmässig social forskning.

Stockholm den 24 januari 1962

Tage Johansson

Lars Larsson

Nr 194

Av herr Larsson, Lars, m. fl., om underlättande av kvinnors återinträde på arbetsmarknaden.

(Lika lydande med motion nr 242 i Andra kammaren)

Stockholm den 23 januari 1962

Lars Larsson

Lisa Mattson

Tage Johansson

Alvar Mårtensson